

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

2. Nostra sententia de Angelis qui sunt?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

ostendimus supra q. 1. ergo nullum est fundamentum à ratione compositionis substantialis Angelorum, qui sunt ex forma & eiusmodi materia; quare nec pure possibile est speciei eiusdem cum aliquo ex productis. Hæc sane ratio æqua vi compositionem substantialem eorumdem ex materia positive & determinate de se se spirituali imo & substantialem integrale reffellit, ut dixi, & consideranti facile apparebit.

2 Sed contra hanc constitutionem intrinsecam, & essentialem Angelorum (qui de facto incorporei, prorsus & spirituales sunt ex Patribus, & fide, ut vidimus) ex materia eadem, ex qua corpora omnia componuntur arguo speciatim. Primo quia incorporeum idem atque immateriale & materiale idem omnino, atque corporeum apud Patres, concilia, & theologos hæcenus fuit: quod de materia ipsis nota, scilicet nostrate hæc & corioribus communi intellexerunt. Ergo Patrum, conciliorum, & Theologorum sententia, & intelligentia idem prorsus corporeum quod materia nostrate constant, & incorporeum, seu spirituale, quod materia eadē carens & nullam compositionem ex illa; quare Angel. compositione ex illa est contra eorū absolutam incorporeitatem, seu immaterialitatem atque spiritualitatem à Patribus concilijs, & Theologis dogmatice statuta; quæ ratio ne præcluduntur euasiones nostræ Quirous. d. 77. sect. 3. tota, quod scilicet materia cuius carentia incorporeum, cō immateriali ad conuenientiam dicitur, & cuius constitutione materiale cum corporeo apud Patres, concilia, Theologos, & Philosophos conueniunt, materia quanta, seu determinata, iam à forma, ad quantitatem non autem materia nostra secundū se; etenim, si determinationem ad quantitatem materiæ secundum se competere non censerent, perperam corpora, seu corporea absolute dicent materialia omnia, seu materia hæc nostra constantia; siquidem inde nec eorum determinationem ad quantitatem, quam ex materia per te non habent, significarent, quam corporis, seu corporei compositioni absolute talis, & materialis synonymis uocibus significare contendunt. Ergo Patres, concilia, Theologi & Philosophi omnes materiam nostram, qua corpora omnia constant corpoream de se & natura sua quantam, ac determinatam ad quantitatem esse docent ac sentiunt ac subinde Angeli, qui ea parte constant corporei ac materiales, non autē spirituales absolute contra Patres Theologos, sextam synodum, & concilium Lateranense erunt.

3 Nec S. Bonaventura in 2. d. 3. p. 1. q. 2. quod obijciunt quidquam fauet aduersarij solutioni: sumit enim materiam vel pro genere rerum specialium (quod materia metaphysica, & imitativa est) vel pro rerum possibilitate, ut ab existentia & esse actuali earum prescindit; alioquin non esset alia in spiritualibus, & alia in corporalibus, ut concludit, sed ipsa eadem in utrisque, ac rursum eadem materia exire posset esse formæ corporalis, & indire esse formæ spiritualis, & e contra, cum de se indifferens ad utramque sit, ex Dei naturali, ac non supernaturali libito & providentia alterutra forma ipsi possit adiangi. Quod tamen negat Bonaventura ibid. id quod amplius confirmatur in huius recentioris sententia assentis igne inferni demones calefieri; torretij, atque igniri ratione materiæ huius ex qua calor intensissimus vi subiecto, connaturali quidem educatur & in quo recipitur. Peter enim intensus ille calor ut naturalis dispositio ad formam ignis illius; quare vel materia qua demon constat, formam Angeli naturaliter amittit contra S. Bonaventuram vel sub duplici forma substantiali, & adæquata, contra totam Philosophiam, simul, nec semel, sed tota à parte post æternitate erit. Nec refert calefactionem, & ignitionem illam esse de virtute obedientialis non naturalis ignis illius ut enim mittam virtutem actiue obedientialem rerum (ubi inchoata, & partialis virtus principij naturalis essentialiter requiritur, insufficientis tamen ad effectum supernaturalem, non adeo) semper mihi commentitiam fuisse: in re vero præsentem multo asseritur liberis: etenim in igne inferni adæquata virtus ad calefactionem, & torram dæmonum est atque in materia, qua Angeli constant naturalis adæquata virtus receptiva, &eductiva, eius effectus in ipsa & ex ipsa, debitaque approximatio, imo penetratio agentis cum passio vnde ergo eius actionis, & receptionis ab igne inferni supernaturalitas, ad quam su-

Christoph. de Ortega, de Deo Vno. Tomus II.

pernaturali & obedientiali virtute sit opus? dices: quia materiæ illi secundū se, ac præcise, qua formæ Angelicæ subest atque ex parte actus primi ipsi & vñioni præcedit, quantitas deficit, ac extensio: contra tamen, quia eidem ut formæ corporeæ præcedit quantitas, & extensio deficiunt cum per te non solum ipsæ, sed ad ipsas determinationem, à forma corporeæ afferantur: & tamen naturaliter prorsus nullo virtutis supernaturalis, aut obedientialis interuentu ex ea materia educuntur, & in ipsam inducuntur formæ corporeæ: ergo & in materiam demum absque virtute supernaturali, & obedientiali vñio, & calefactio corporea, ex eadē materia educitur & in eand. inducitur, & si determinationem huius ad quantitatem & ex parte actus primi non supponat, sed afferat, ut reliquæ formæ substantiales, & accidentales ad illas.

4 Arguo secundo determinatio physica ad quantitatem, partium extensionem, & localem impenetrabilitatem competit materiæ corporum, & nostrati de se se ac suapte natura, non autem à forma; ergo non est de se se indifferens ad illas, vel exclusionem quantitatis, & corporeitatis ac subinde, nec ad corpus, seu substantiam corpoream, vel spiritum, seu spiritualement substantiam Angelorum existentium absolute tales constituendas. Probatur antecedens; quia quiddid, aliquid naturaliter, comitatur & indefectibiliter, subsequitur vñvis & sub qualibet forma & circumstantijs variatis, illud aliquid ipsius naturam de se se determinatam, uti eius physica, & naturalis passio consequitur; atqui quantitas, extensio, & impenetrabilitas partium materiæ nostratis ipsam comitatur naturaliter, & indefectibiliter subsequitur, vñvis, & sub qualibet forma, & circumstantijs variatis: ergo quantitas &c. nostræ materiæ determinatione de se se ad ipsas uti eius physica, & connaturales passionem consequuntur. Maior est fixum axioma ad passionem rerum physicas, & connaturales certo, & infallibiliter indagandas, & inferendas. Minor experientia ipsa evidens est: consequentia legitima. Dices maiorem esse certam in formæ, quæ variantur omnes tales sint quæ de se ad quantitatem v.g. possint determinare, sed quidvis aliud, quod comitari illud aliquid, seu materiam, ad id quod semper ipsam comitari experimur est, cum formæ omnes, quas in materia nostra variari experimur, corporeæ sint, ac subinde ad quantitatem &c. de se se determinatæ ac determinantes, argumentum non tenere, ceterum solutio hæc axioma, & principium illud pro maiore positum euacuat: cum eadem facilitate non ex fixo & determinato, quod semper cum alio naturaliter & indefectibiliter coniungitur hoc aliud ipsi conuenire & obuenire, sed ex alijs extrinsecis quæ quisque velit aduenire possit quisque comminisci: ac proinde principium totum & vñicum indagandi ac deprehendendi naturales & physicas rerū passionem tua hac solutione evertitur: imo naturales rerum passionem omnes eliminantur cum enim ea quibus naturaliter accidentia illa inducuntur (v.g. quantitas & extensio) non vñum aliquid sed plura sint (v.g. formæ plures quæ in materia nostra variantur) nullius passio naturalis, & physica illæ erunt, nulliusque compositi corporei ex illis formis cum sint plurius, & omnium physica accidentia: esto passionem metaphysicæ generis gradus substantiæ corporeæ sint, quia in omnibus eius speciebus inueniuntur. Præterea: quæ determinationem, à formis corporeis naturalem & primariam ad quantitatem provenire jam reffellit, hæc etiam solutionem rejiciunt.

5 Id igitur probo tertio hoc argumeto ut determinatio hæc à forma sit, debet forma corporea esse: atqui solum forma corporea est & demonstratur quod à materia nostra educatur atque in ea recipitur: ergo inde forma corporea trahit corporeitatem: ergo pro priori ad formæ corporeæ educationem ratio corporeitatis in materia nostra est, quam proinde ratione educationis ex ipsa formæ omnes corporeæ sapiunt, & trahunt. Minor (præterquam à philosophiæ ortu Philosophorum omnium est & Theologorum etiam, qui inde rationalis nostri animi absolutam incorporeitatem, & spiritualitatem intrinsecam probant; quia ex materia nostra, cui vñitur non educitur), vel inde satis contra aduersarios euincitur, quia nil aliud assignare poterunt, vnde formæ illæ corporeæ sint: ac verosimiliter probentur: consequentia vero reliquæ legitimæ sunt. Pergo inde, atqui ratio corporei est determinatio ad quantitatem: ergo

f hæc

